

ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ БЛАГОДІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «ФОНД АСПЕРН» І ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «ВІРА В ЖИТТЯ»

АСПЕРН **ЧИК**

Випускається, щоб Ваше життя та життя Вашої дитини стало краще.
Ми робимо все можливе для цього, вже 21 рік!

В ЦЬОМУ ВИПУСКУ:

1. Історії з життя наших підопічних	2
2. Що таке СООП?	3
3. Як СООП сесії змінили мене?	3
4. Поради психолога щодо спілкування з дітьми	3

БЛАГОДІЙНА ОРГАНІЗАЦІЯ «ФОНД «АСПЕРН»

Код ЄДРПОУ 21705897

ІВАН: UA553808050000000026007427598

в АТ «Райффайзен Банк Аваль»,

МФО 380805;

ІВАН: UA443052990000026000020100819

в КИЇВСЬКЕ ГРУ АТ КБ «ПРИВАТБАНК»,

МФО 321842

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ВІРА В ЖИТТЯ»

Код ЄДРПОУ 41094100

р/р № UA263808050000000026000562557

в АТ «Райффайзен Банк Аваль»,

МФО 380805МФО 380805.

ПРИЗНАЧЕННЯ ПЛАТЕЖУ: благодійний внесок
на статутну діяльність (UAH, USD, EUR)

ТЕЛЕФОН ДЛЯ ДОВІДОК: (044) 332-15-43

ІСТОРІЇ З ЖИТТЯ НАШИХ ПІДОПІЧНИХ

Імена усіх дітей було змінено, з метою захисту їх інтересів

Світланка - 7 років та її братик Данило - 4 роки

У свої роки двоє дітей пережили більше горя ніж декому випадає за все життя: поневіряння, занедбаність, безутішний плач та голод. Після того як рідні батьки їх залишили, діти опинились у сиротинці міста Києва, де проживали цілий рік.

З серпня 2020 року вони перебувають у нашому Центрі соціально-психологічної реабілітації дітей. Час плине швидко, але нажалі від батьків ніякої вісточки, жодного інтересу до життя своєї малечі. А діточки підростали.

Світланка вже першокласниця. І ми, в ролі батьків, були присутні на першій шкільній лінійці. Ми бачили радісні оченята, які ніби промовляли: «Я сьогодні не сама!». Дівчинка з задоволенням пізнає освітній світ. А її братика Данилка з великим терпінням вчимо розмовляти. Нажалі хлопчик у свої 4 роки майже не вимовляє слів.

Умови у нас наближені до домашніх і створено все для малечі. Проте, які б хороші вони не були, діти, безумовно чекають на своїх маму й тата, віддано люблять їх і часто розповідають про історії свого життя з батьками: іноді сумні, а іноді, на думку дітей, радісні. Кожна дитина тішиться тим, що батьки є поруч.

Важливо для кожної дитини жити в благополучній сім'ї, бути здоровою та щасливою. Авжеж, ми можемо піклуватись про дітей: вчасно виявляти їхні соціальні потреби, якісно допомагати. Але, навіть якщо ми дуже старанно працюємо, все ж таки ми ніколи не можемо замінити батьків.

Тарас - 11 років

У Центрі інтегративного професійного навчання дітей та молоді діти з задоволенням пізнають світ професій. Хлопчик Тарас серед них один з найдопитливіших. Він завжди відвідував заняття в гуртку комунікативної англійської мови. А коли перестав відвідувати заняття, ми занепокоїлись і зв'язались з педагогом зі школи, в якій вчився Тарас, відвідали хлопчика вдома.

З'ясувалося найгірше: мама почала випивати, дитина соромилась її вчинків. Хлопчик з кожним днем віддалявся. Щоб допомогти хлопчику ми зустрічались з мамою. Зустрічі проходили систематично, обережно та наполегливо. І з часом вона зрозуміла, що зловживання алкоголем призведе до вилучення її сина з сім'ї. У Тараса і мами життя змінилось на краще. Він щасливий, адже він з мамою.

Михайлик - 13 років

13-річний Михайлик з багатодітної малозабезпеченої сім'ї (10 дітей) навчався у взуттєвій майстерні в Центрі інтегративного професійного навчання дітей та молоді спільного проекту нашого фонду та Дарницької адміністрації. Вчився робити дрібний ремонт взуття та набійки.

Одного разу мама хлопчика зі сльозами на очах розповіла про те, що син, побачивши її рвані чобітки, взяв їх та закрився в кімнаті. Вона кликала його обідати, але він не відповідав. Проїшов час - і Михайло щасливий вийшов з кімнати. В його руках були майже нові чобітки, так здалося мамі. Син з гордістю сказав: «Тепер я сам буду ремонтувати взуття і збережу сімейний бюджет». Мамине щастя не мало меж.

Степан - 13 років

Степан, 13 років, залити свою домівку після смерті мами почав жити в інтернаті. Батько після втрати дружини почав випивати. Родичі відвідували Степана, але він з нетерпінням чекав приходу найдорожчої йому людини - батька.

Хлопчик мав бажання освоїти професію взуттєвника. З задоволенням відвідував майстерню в Центрі інтегративного професійного навчання. Гарно навчався і радів тому, що вже може зробити набійки на взуття, відремонтувати його.

Дитина мала мрію: повернути тата до гідного рівня життя. Степан уявляв, що коли він пошеє капці та покаже татові, то він пишатиметься ним і перестане вживати спиртні напої.

З часом хлопець зміг зшити капці і подарував їх батькові. Фахівці фонду тривалий час працювали з батьком. Всі очікували на той час коли мрія підлітка здійсниться і батько почне забирали хлопчика в свою нову родину. Нарешті прийшов той день коли Степан відчув себе щасливим коли почав жити з батьком. Його життя наповнилось яскравими фарбами.

Щоразу, коли мрії дітей збуваються ми радіємо разом.

Бо коли радіє дитина - радіє цілий світ

САМООРГАНІЗОВАНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР

Що таке СООП?

Самоорганізований освітній простір – це спосіб організації навчально-виховного процесу, коли педагоги заохочують учнів самостійно працювати в групах для пошуку відповіді на «велике» питання за допомогою інтернет-ресурсу та інших джерел інформації. Шукаючи відповідь, діти стають допитливими, у них зароджується пізнавальний інтерес. Поставлені питання не мають однозначної відповіді, вони спонукають дітей до обговорень і дискусій, заохочують до нових ідей, спільно працювати, використовувати аргументи і критично мислити. Такі питання: «Чому нам буває страшно?», «Що робить людину щасливою?», «Життя на землі безперервне?», «Чому люди танцюють?», «Чому у людей з'являються «мурашки»?», «Що з'явилося першим - курка чи яйце?» та ін. – розвивають самопізнання, вчать обмінюватись інформацією, створюють творчу атмосферу для пошуку, допомагають аргументувати свою думку.

Переваги для дітей, які беруть участь у СООП: можливість розширити світогляд, покращити розуміння прочитаного, збагатити мову, побачити креативні можливості у вирішенні проблеми; розвивати пам'ять; зміцнювати презентаційні та міжособистісні навички; навчитись брати на себе відповідальність за своє навчання та будувати більш довірливі стосунки з батьками та вчителями.

Заняття з СООП проводять в оснащеному приміщенні БФ «Асперн», діти для занять використовують комп'ютери, підключені до мережі інтернет, книги, журнали та інші матеріали.

Як СООП сесії змінили мене?

Потрапивши до БФ «Асперн», я погано навчалася в школі і не було бажання освоювати нові знання. Майже одразу почала брати участь у СООП сесіях. Спочатку я відчувала себе невпевнено та трішки розгублено, все здавалось новим та незрозумілим.

Згодом, коли я більше адаптувалася до обставин, навчилася планувати свій час, знаходити спільну мову з різними людьми, не боялась висловлювати свої думки, хоча мала обмежений словниковий запас, навчилася користуватись різними джерелами інформації (комп'ютер, книжки, журнали), розвивати свою уяву та розуміти, як використовувати її для створення чогось корисного та прекрасного, навчилася аргументувати свої ідеї та думки, відкрила в собі таланти: малювати, ліпити, декорувати, акторські здібності.

Участь в СООП вплинула на мої естетичні вподобання, допомогла зрозуміти користь навчання та спрямувати свої сили в потрібному напрямку. Я розвинула свої лідерські здібності, які знадобляться мені у майбутній професії. Це все я освоювала поступово. На заняттях питання завжди розглядалися цікаві та актуальні.

Олександра, 16 років.

Поради психолога щодо спілкування з дітьми

Наші психологи рекомендують спеціалістам, які працюють з дітьми:

- спілкуватися на різні теми;
- бути щирими під час проведення бесіди, адже діти дуже гостро відчують нещире ставлення до них;
- не вимагати від дитини більше ніж вона може зробити;
- спільно планувати день та разом вирішувати проблеми;
- читати необхідну літературу;
- при потребі звертатися до психолога.

Пам'ятати, що будь-яке необережне зауваження, нетактовне звернення, навіть жалість і співчуття, можуть важко вплинути на стан дитини й призвести до непередбачуваних наслідків. Соціальні педагоги мають подбати про те, щоб дитина, позбавлена батьківської опіки, була зайнята цікавими справами відповідно до її уподобань (гуртки, секції), а, в разі потреби, допомогти їй зайняти належне місце в дитячому колективі, товаришувати.

Потрібно також стежити, щоб дитина не почала відставати в навчанні, добре почувала себе в учнівському колективі. А в разі поганого ставлення до дитини необхідності змінити школу

Допомагайте разом з нами!
І Ваш внесок обов'язково повернеться до Вас саме тоді,
коли це буде Вам дуже потрібно.

ДЯКУЄМО ВСІМ ХТО НАС ПІДТРИМУЄ:

Київська міська
державна адміністрація

Дарницька районна у
м. Києві державна

Caritas
Erzdiözese Wien

Pfarre Aspern

B/S/H/

Університет менеджменту освіти НАПНУ, Гімназія 237 м. Києва, Спеціалізована школа №124 м. Києва з поглибленим вивченням інформаційних технологій.

ЗАВДЯКИ НАШИМ БЛАГОДІЙНИКАМ УМОВИ ПРОЖИВАННЯ ДІТЕЙ ПОКРАЩУЮТЬСЯ. МИ ДУЖЕ ВДЯЧНІ:

Андрію ВАЛЬЧУКУ
Василю ЛОЗОВОМУ
Віктору ТРУСУ
Вінсенту АМУРСЬКОМУ
Віталію ПАВЛИКУ

Генадію СІНЦОВУ
Євгенії КОЛОМІЙЧЕНКО
Євгенії СПИСОВСЬКІЙ
Дмитру ЯРЕМЧУКУ
Кирилу КОНЬКОВУ
Миколі КАЛАШНИКУ

Надії АЗАРІЄВІЙ
Наталії ШИШМАН
Наталії ЛУК'ЯНЕНКО
Олексію ШЕВЧУКУ
Руслану ТКАЧУКУ та
Аллі ШВЕЦЬ

Тетяні КАЛИТИНІЙ
Тетяні ОЛЕЩЕНКО
Юрію СУЛИЗІ
Ярославу ЛАГУТІ

Інформаційний бюлетень «Аспернчик»·Редактор Віра КОШІЛЬ
Видавник·Благодійна організація Фонд «Асперн» та ГО «Віра в життя»
Помічники - Катерина БАЗІЛЬЧУК, Андрій РАДУЛОВ.
Інформаційний бюлетень розповсюджується безкоштовно.